

POSTANOWIENIE

Dnia 4 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSA Michał Kłós (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Specjalistycznych Gabinetów Lekarskich „P.” sp. z o.o. w K.
przeciwko J. S. i „A.(...)” S.A. w W.
o ochronę dóbr osobistych,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 stycznia 2008 r.,
zażalenia strony powodowej
na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 21 września 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie strony powodowej na postanowienie tego Sądu z dnia 25 lipca 2007 r.

Sąd Apelacyjny uznał, że zażalenie wniesione zostało na postanowienie, które nie dotyczyło wysokości opłaty, czy wysokości wydatków a odrzucenia zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 25 maja 2007 r. Nie obejmowało zatem swoim zakresem treści wskazanych w art. 95 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm. - dalej: „u.k.s.c.”). W tej sytuacji zażalenie powyższe nie było wolne od opłat i podlegało odrzuceniu stosownie do art. 373 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód zarzucił naruszenie art. 95 ust. 2 u.k.s.c. poprzez jego niewłaściwą wykładnię i przyjęcie, że nie zwalnia on od pobierania

opłaty od zażalenia na postanowienie sądu, którym sąd odrzucił zażalenie strony ze względu na źle uiszczoną opłatę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 95 ust. 2 u.k.s.c., nie pobiera się opłat od zażalenia na postanowienie sądu dotyczące wysokości opłaty albo wysokości wydatków. Wykładnia tego przepisu prowadzi do wniosku, że zażalenie na postanowienie o odrzuceniu zażalenia należycie nie opłaconego nie jest już wolne od opłaty. Powyższa interpretacja przyjęta była na gruncie art. 23 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r., Nr 9, poz. 88 ze zm.), który - w zakresie, w jakim dotyczył zażalenia - miał identyczne brzmienie. Zażaleniem odrzuconym kwestionowanym postanowieniem, powód zaskarżył postanowienie o odrzuceniu zażalenia z powodu nieuiszczenia opłaty sądowej. Powyższy środek odwoławczy dotyczył zatem zasadności odrzucenia przez sąd zażalenia z powodu jego nieopłacenia, nie zaś kwestii wysokości opłaty lub wydatków. Nie jest zatem objęty zwolnieniem przedmiotowym o jakim mowa w powołanym wyżej przepisie. Jeśli zatem zażalenie to nie zostało należycie opłacone podlegało odrzuceniu stosownie do art. 1302 § 3 w zw. z art. 373 i 397 § 2 k.p.c., aczkolwiek pierwszy z tych przepisów w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia nie został powołany.

Mając powyższe względy na uwadze, jak również treść art. 3941 § 3 w zw. z art. 39814 k.p.c., należało orzec jak w sentencji.